

תפקידה של האומנות

1 אורות · אורות התחיה · פרק לו

אי אפשר לספרות ישראלית שתצליח בלא התקדשות הנשמות של הסופרים. כל סופר שאינו עמל לטהר את מדותיו, לזכך את מעשיו ואת רעיונותיו, עד שיהיה עולמו הפנימי בעצמו מלא אורה והשלמות הפנימית מורגשת בתוכו, יחד עם הדאגה להשלים את החסר, ולהמלא ענוה ממוזגת בגבורה ושלות רוח עם התעוררות שכלית ורגשית חזקה להיטיב ולהשכיל את עצמו, וחפץ נשגב לעמוד ברום הטהרה והקדושה האצילית, כ"ז שאינו עומד במעמד כזה לא יוכל להקרא סופר באמת. רק "הראשונים היו נקראים סופרים, מפני שהיו סופרים אותיות שבתורה", וספירת האותיות שבתורה העלתם למדרגה עליונה של טוהר רוח וגבורת נשמה, עד ששם סופרים היה נאה להם. ואם את הספרות הישראלית אנו חפצים להחיות צריכים אנו ללכת בדרך הקודש הזאת, לבא מן הקדושה אל הספרות, "והיה שם מסלול ודרך, ודרך הקודש יקרא לה" - "והלכו גאולים".

2 אורות · אורות התחיה · פרק לז

הספרות תתקדש, וגם הסופרים יתקדשו, יתרומם העולם להכיר את כחה הגדול והעדין של הספרות, - הרמת היסוד הרוחני בעולם בכל עליו. ילך האור ויפרוץ, התביעה האיתנה תתבע את שלה, התובעים הם נשמות רבות צמאות, נשמות מרגישות, מכירות בחכמת הפרצוף של המבטאים והסגנון את טומאת הרעיון שבסופרים רבים, שלא תכסה אותה כל מליצה מוסרית, כל הלבשה שירית, "עקוב הלב מכל ואנוש הוא". רוח טומאה זה ככל רוח הטומאה בכלל עבור יעבור, יבטל מן העולם וכליל יחלוף והספרות תתקדש, וכל סופר יחל לדעת את הרוממות ואת הקודש שבעבודתו, ולא יטבול עטו בלא טהרת נשמה וקדושת רעיון. לפחות תקדים המחשבה של תשובה, הרהורי תשובה עמוקים לפני כל יצירה. אז תצא היצירה בטהרתה, רוח ד' תחול עליה ונשמת הגוי כולו, תגבל בה אחרי אשר חכמת סופרים תסרח, יאמר לישראל עוד: "ואני זאת בריתי אותם אמר ד' רוחי אשך עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך, אמר ד' מעתה ועד עולם".

3 אורות התשובה פרק טו, יב'

ההכרה, שההשפלה במעמד המוסרי היא מעכבת את הפריחה הספרותית, היא הרגשה ישראלית מיוחדת. רק אנו מכירים באמת, שכדי לתקן את הספרות צריכים הסופרים לטהר בתחילה את נשמותיהם, והננו מרגישים בעצמנו צורך גדול לתשובה בשביל ההתנשאות אל המרומים הטהורים של הספרות הזכה המיוחדת שלנו, הנובעת ממקור חכמת ישראל, שהקדושה והטהרה, האמונה והגבורה הרוחנית, הנה הנן מקורותיה.